

Universitatea – laborator al științelor dinamice și comunicare a valorilor perene*

Aniversarea a 150 de ani de existență a Universității din București reprezintă un moment semnificativ în viața academică și culturală întrucât este, pe de o parte, un prilej de apreciere a generațiilor de profesori care au onorat această instituție de învățământ, cercetare și cultură, iar, pe de altă parte, o ocazie de a reafirma vocația și valoarea Universității în contextul societății contemporane.

În societatea informațională de astăzi, bazată pe cunoaștere, rolul Universității în formarea generației tinere este determinant. Dincolo de excelența academică, de profesionalismul dobândit printr-o pregătire consolidată în plan informațional, este nevoie în procesul educațional și de promovarea dimensiunii formative. Universitatea are menirea sau vocația să formeze personalități competente și întreprinzătoare, promovând o cunoaștere pentru acțiune, utilă nu doar pentru școală, ci și pentru calitatea vieții umane în societate.

În acest sens, apreciem dorința Universității din București de-a contribui la intensificarea cooperării academice în plan național și internațional, în vederea comunicării valorilor cunoașterii care sporesc calitatea și demnitatea vieții umane.

Universitatea are și vocația de a fi un spațiu al dialogului și de valorificare a reflecției în întâlnirea dintre știință, filosofie, teologie, artă și cultură. Mai ales în contextul lumii de astăzi, când asistăm la o

* Cuvântul Preafericitului Părinte DANIEL, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, la Aniversarea a 150 de ani de la înființarea Universității din București, miercuri, 16 iulie 2014.

fragmentare accelerată a domeniilor științei și la o hiperspecializare a educației, este nevoie de recuperarea și de valorificarea perspectivei interdisciplinare a cunoașterii în folosul vieții umane.

Plecând de la relația dintre cunoașterea intelectuală sau informativă, și spiritualitatea existențială sau formativă, de la dialogul dintre știință, filozofie și teologie, Universitatea și Biserica au început să descopere vocația comună de-a promova cunoașterea științifică și cunoașterea spirituală în *comuniune de valori ale umanității inteligente și înțelepte, care unifică diversitatea științelor la nivelul conștiinței responsabilității* pentru demnitatea persoanei, calitatea vieții sociale și protejarea naturii înconjurătoare.

În acest spirit, Patriarhia Română a încheiat la 5 aprilie 2012 un *Protocol de cooperare cu Universitatea din București*, susținut mai ales de acțiunile *Centrului de Dialog și Cercetare în teologie, știință și filosofie* al Facultății de Teologie Ortodoxă *Justinian Patriarhul* a Universității din București.

Prezența Facultății de Teologie Ortodoxă *Justinian Patriarhul* în cadrul Universității din București contribuie *la apropierea și cooperarea dintre Biserică și Universitate, dintre credință și cultură, teologie și știință, depășindu-se divergențe artificiale și descoperindu-se bucuria dialogului și utilitatea cooperării.*

Sinteza dintre *credința ortodoxă răsăriteană și latinitate* în istoria poporului român exprimă vocația noastră specifică de realizare a unor *punți de legătură între Răsărit și Apus, de a structura un dialog elevat în întâlnirea dintre perspectivele distincte ale experienței teologice, cercetării științifice și reflecției filosofice.* O cunoaștere dobândită prin dialogul și comuniunea dintre *credință și rațiune* valorifică raționalitatea complexă a universului și a omului, imprimată acestora de Rațiunea divină creatoare, revelată istoric în și prin Persoana divino-umană a lui Iisus Hristos.

În acest sens, marele teolog român Părintele Dumitru Stăniloae deschide o perspectivă a convergenței și cooperării care ar putea fi asumată programatic, inclusiv în mediul universitar. În discursul său intitulat *Spiritualitatea integrală*, rostit în anul 1992, la decernarea titlului

de *Doctor Honoris Causa* al Universității din București, Părintele Stăniloae constata:

„Legătura aceasta între cunoaștere și taină, pe care o trăim și în a cărei cunoaștere înaintăm fără a o epuiza în veci, și prin aceasta trăim setea după infinitatea existenței, o trăiește în mod deosebit poporul nostru, prin unirea în el a spiritului occidental, mai aseroit rațiunii separatiste, și a Ortodoxiei răsăritene, care accentuează comuniunea și pentru care Dumnezeu prin Hristos este cunoscut nu în mod rațional sau separat de viața noastră de toate zilele, mai mult prin discursuri, ci ca prezent în noi prin toate Tainele, rugăciunile și binecuvântările Bisericii (...) Universitățile românești, ținând seama de acest spirit al poporului nostru, pot comunica lumii o cultură mai umană, mai nuanțată, mai delicată, mai adâncă, mai pătrunsă de taina prezenței lui Dumnezeu în realitatea lumii întregi și mai capabilă să prezinte lumii o țință morală în Persoana lui Hristos”¹.

Astăzi, felicităm pe toți organizatorii evenimentului solemn de **Aniversare a 150 de ani de la înființarea Universității din București**, pe toți profesorii și studenții acestei Universități, rugându-ne Milostivului Dumnezeu să binecuvinteze și să ajute pe toți cei care lucrează în această înaltă instituție academică și contribuie la afirmarea valorilor academice românești la nivel național și internațional.

† DANIEL

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române

¹ Pr. Dumitru STĂNILOAE, *Cultură și duhovnicie*, vol. 3, Editura BASILICA, București, 2012, p. 811 (Discurs publicat în *Telegraful Român*, CXL, nr. 27-30, 15 iulie – 1 august 1992, pp. 1-4).